

Ideari

---

de la Fundació Pere Tarrés

Document núm 2 - 5a Edició Juny 2011

Numància, 149-151
08029 Barcelona
Tel. 93 430 16 06
Fax 93 419 62 68

 **FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**

Index

Presentació	5
Preàmbul	7
1. Un compromís d'identitat	7
2. Des d'una llarga tradició	8
3. A partir del testimoniatge del Dr. Pere Tarrés i Claret	9
Ideari	11
1. Missió	11
1.1. Formació dels infants i joves	11
1.2. Educar al llarg de la vida per a una cultura integral	12
1.3. Promoure el desenvolupament comunitari	12
2. Fonaments: principis i valors	12
2.1. Arrelament evangèlic i pertinença eclesial	13
2.2. Dignitat de la persona humana	13
2.3. Catalanitat	15
2.4. La vida social, econòmica i política al servei de la persona	16
3. Caràcter i estil de la Fundació	17
3.1. Voluntat de servei	17
3.2. Professionalitat, vocació i implicació personal	19

Presentació

Les institucions que serveixen un ideari poden veure, al llarg del temps, com les persones que en formen part també en van adoptant la identitat fins a ser-ne un reflex. I també els membres de la institució poden observar com, a través seu, l'ideari pren formulacions més ajustades. És així que el P. Sobreroca deia a la Introducció a la primera edició de "l'Ideari de la Fundació Pere Tarrés":

"Un ideari és un aplec sistematitzat d'idees motrius, és un conjunt de principis doctrinals dels quals es vol fer que constitueixin un estil de vida, un programa d'acció.

Un ideari és l'explicitació d'una voluntat, d'una trajectòria, d'uns valors que es consideren fonamentals per definir camins i metes a assolir.

Un ideari no pot ser redactat sense una experiència interior d'allò de què es vol fer vivència comuna.

La Fundació Pere Tarrés porta molts anys manifestant allò que és, allò que vol i com ho vol, més ben dit, allò que som, allò que volem i com ho volem. Allò de què hem fet vida és el que ara posem per escrit. L'ideari, doncs, no va sorgit d'una estona de reflexió individual o comunitària, o d'una il·luminació espiritual, o del seny arrauxat d'una persona o d'un grup de persones."

L'ideari que es plasma en una redacció escrita no és sinó un reflex i una sistematització dels ideals i valors que animen la vida de la institució i que es mantenen vius i es trameten principalment pel testimoni personal i per la transmissió oral de tots els qui els comparteixen. Per tant, l'ideari és quelcom viu i obert que pot evolucionar amb el pas del temps i a tenor de les noves realitats socials i culturals que es produeixen. Especialment en aquells aspectes més concrets o més contingents.

Així, els fonaments, els principis, els valors i l'estil propi han de ser quelcom sòlid i profund que no pot alterar-se substancialment sense posar en qüestió el sentit de la Fundació Pere Tarrés. La seva concreció i traducció en orientacions per a l'ordenament de la vida social s'ha de modular en relació amb les noves circumstàncies que aquesta vida social generi.

La Fundació Pere Tarrés respecta les opcions personals de cadascú i la llibertat de consciència i pensament de tots els qui hi treballen i hi col·laboren, però no es pot estar de donar a conèixer els seus fonaments i de difondre pedagògicament els seus principis dins i fora de la pròpia Fundació. És per això que la Fundació establirà mecanismes d'animació pastoral i de formació (personal, social, ètica...), des d'un clima de llibertat individual, per tal d'oferir l'opció d'avançar en el coneixement, la valoració, l'aprofundiment i l'adhesió a l'Ideari. Per a l'acompliment

de la seva missió és necessari que el personal i els col·laboradors de la Fundació Pere Tarrés s'identifiquin amb el tarannà que defineix la manera de treballar de la institució, així com també que els principis personals de cadascú no es contraposin als que inspiren la Fundació Pere Tarrés i que aquests principis es respectin activament i sense silenciar-los.

Com deia el P. Sobreroca, “redactar-lo per primera vegada, l'any 2001, va ser un signe de maduresa que ens comprometé amb l'entorn dels qui formem la Fundació Pere Tarrés, amb l'Església de la qual ens sentim membres, amb la societat a qui oferim el nostre treball, els nostres coneixements..., i amb tots aquells amb qui ens relacionem.”

“Si fins aleshores, podríem dir que l'ideari es feia present de manera espontània, un cop s'ha donat a conèixer cal fer-lo present en la fidelitat de cadascú d'acord amb la seva fe esperançada i el seu amor fet servei generós, amb la seva consciència dins la pluralitat de la nostra societat. Un ideari demana, com a mínim, un respecte pel compromís de vida que suposa, per les idees que inclou d'acord amb les possibilitats personals.”

“El nostre ideari està arrelat a l'Evangeli, en el seu missatge de Vida i en la seva Bona Nova, que va més enllà del present i que ens projecta vers l'avenir. Un demà sempre obert al canvi, d'acord amb els signes dels temps i a l'adequació de la nostra missió, que volem ben arrelada a unes bases sòlides: la comunitat cristiana, la fraternitat humana, el país del qual formem part, el valor de la persona, en si mateixa i en la seva globalitat, portadora de valors, dels quals remarcuem la llibertat i l'amor.”

Hem provat, en aquesta redacció de l'Ideari, mantenir-nos fidels al seu significat tal i com l'han testimoniat aquells que ens han precedit.

Patronat de la Fundació Pere Tarrés

Febrer de 2010

1 Preàmbul

1. Un compromís d'identitat

La FPT és una entitat de l'Església catòlica, amb una missió que arrenca de l'educació en el lleure d'infants i joves però que s'estén a molts altres àmbits en la perspectiva de l'educació al llarg de la vida de les persones i amb una clara projecció social i cultural. Neix en continuïtat amb una llarga tradició pedagògica i d'obres d'inspiració cristiana.

La FPT té els següents fonaments, que donen sentit a la seva existència:

- la persona de Jesucrist i l'arrelament evangèlic, la pertinença eclesial i la voluntat evangelitzadora que se'n deriva.
- l'específica missió educativa, cultural i social així com el caràcter laïcal de l'entitat.
- la catalanitat que sap acollir altres cultures per a enriquir-se amb elles en el compromís del seu arrelament al país.

A partir d'aquests fonaments, la FPT defensa la dignitat de la persona en el seu ser lliure, responsable, singular i irrepetible; d'ésser obert a l'altre, a la transcendència i cridat a una relació i un diàleg amb Déu. Des d'aquesta concepció de la persona s'afirmen l'amor, la llibertat, la veritat, la justícia i la pau com a valors a promoure.

Així mateix, la Fundació Pere Tarrés concep que la vida social, econòmica i política han d'estar al servei de la persona. Valorem i volem promoure la participació, el diàleg i la concertació social; la primacia de la societat civil i dels grups intermedis; l'economia social de mercat; la solidaritat i el voluntariat; els drets humans, socials i dels pobles; així com la consciència ecològica.

Aquests mateixos fonaments, principis i valors han d'orientar el funcionament intern de la FPT. La seva aplicació conforma un tarannà determinat que cal conrear, basat en una voluntat i actitud constants de servei (un servei accessible, de qualitat, auster, digne, personalitzador...) i un estil de relacions personals, dins i fora de la FPT, respectuoses, positives i enriquidores per a cada persona.

La definició d'aquest conjunt de trets i la seva plasmació per escrit en aquest ideari volen reafirmar el compromís de la FPT amb l'Església, de la qual formem part, i amb la societat a la qual volem servir.

2. Des d'una llarga tradició

En continuïtat amb diverses obres de l'Església de Barcelona, hereva i continuadora del treball d'educació en el lleure dels infants i joves iniciat el 1957 en el si de Càritas Diocesana per part del Secretariat de Colònies, el 1985 és erigida la Fundació Pere Tarrés com a Fundació Pia Autònoma de l'arxidiòcesi de Barcelona amb caràcter d'entitat social i no lucrativa, oberta a tota la societat i especialment als infants i joves, amb una missió social i pedagògica específica.

La Fundació Pere Tarrés vol continuar l'acció de promoció i extensió de l'educació en el lleure d'infants i joves des d'una identitat cristiana.

D'aquesta manera, la FPT ha anat estenent el seu treball educatiu cultural, de desenvolupament comunitari i, al seu temps, de formació de voluntaris i professionals per a l'acció sociocultural i socioeducativa.

Així, en el moment de reflectir en un text les seves opcions fonamentals, els principis i valors que inspiren la seva obra i el tarannà amb què voldria desenvolupar la seva tasca, ho fa assumint l'ensenyament i les orientacions pròpies del magisteri de l'Església.

D'una manera especial cal mencionar:

- El *Directori pastoral per als centres d'esplai cristians*¹
- El document *Els laics cristians, Església en el món*² en ordre a la presència pública de l'Església i la presència dels laics en la vida pública; la formació dels laics així com les associacions, comunitats, grups i moviments d'apostolat seglar en la vida i la missió de l'Església.
- Les *Orientacions sobre la pastoral de joventut*³ sobre el fonament i opcions de la pastoral de joventut, els elements que han de configurar el projecte de Pastoral de Joventut i el perfil i funció de l'animador.
- Les resolucions del *Concili Provincial Tarraconense*⁴ de 1995 en ordre a:
  - L'anunci de l'evangeli a la nostra societat, especialment pel que fa a la missió del laïcat en l'evangelització, l'opció prioritària per a la pastoral de joventut, la coordinació dels moviments de laics i el pla conciliar de formació (R. 1, 12 a 14, 15 a 19, 26 a 29, 31, 39, 47)
  - La preocupació pels més pobres i marginats, especialment pel que fa a la corresponsabilització eclesial i el testimoniatge intraeclesial, el voluntariat social i el compromís social, cultural i polític (R. 76 a 93, 100 a 109).

3. A partir del testimoniatge del Dr. Pere Tarrés i Claret

La Fundació porta el nom de Pere Tarrés (1905-1950) en record de qui fou destacat impulsor i dirigent de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, metge lliurat plenament als altres i sacerdot exemplar i impulsor de l'obra social a la diòcesi de Barcelona.

El record del Dr. Tarrés és especialment viu i entranyable, ja que la seu social de la Fundació s'erigeix a l'edifici que albergà el Sanatori-Clinica de la Mercè, una de les darreres obres del Dr. Tarrés i lloc on va morir. El 5 de setembre de 2004 a Loreto (Itàlia), el Dr. Pere Tarrés va ser beatificat pel Sant Pare Joan Pau II.

Però el nom de Pere Tarrés, a més del record i l'homenatge a un home amb fama de santedat i de catalanitat, és un veritable repte per a la institució que s'honora de portar-lo. En efecte, l'exemple de Pere Tarrés per si sol ja és un veritable ideari per a la Fundació.

L'apostolat entre els joves

La Federació de Joves Cristians de Catalunya, malgrat la seva curta vida, trençada pels dramàtics moments històrics de la guerra civil de 1936, és encara avui un punt de referència per al treball de l'Església amb els joves per la seva modernitat, obertura i voluntat d'arribar a la joventut amb un ferm i arrelat sentit d'apostolat.

El treball al servei dels altres

El Pere Tarrés metge és un model de treball professional orientat totalment als altres, desenvolupat amb tota l'honestat i amb la màxima competència i qualitat, atenent el malalt com a persona integral i procurant la millor atenció als pobres i als necessitats.

La vocació i la consagració personal

En la seva vida com dirigent fejecista, com a metge i com a sacerdot, Pere Tarrés portà la seva vocació apostòlica i de servei als altres fins a la consagració personal.

L'apostolat seglar

No essent possible la represa de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, Pere Tarrés s'esforça per reprendre l'apostolat amb els joves i la promoció de l'apostolat laical, principalment col·laborant amb la JOC i amb l'Acció Catòlica.

L'espiritualitat

El seu ministeri sacerdotal el portà també a l'atenció espiritual de nombroses obres i activitats per a joves així, com a obres socials i assistencials cristianes.

Amb els pobres, els febles i els marginats

Pere Tarrés és també un punt de referència en el treball en favor dels més pobres i dels més febles. A banda de la fundació del Santuari-Clínica de la Mercè, és recordat també com a Secretari de Beneficència del Bisbat, consiliari i professor de l'Escola Social, consiliari de l'Obra de la Visitació i altres tasques d'apostolat social.

Ideari

La tradició de què és continuadora la Fundació Pere Tarrés, les seves finalitats fundacionals i el context social en el qual es desenvolupa la seva acció, marquen la missió, els fonaments, principis i valors del seu ideari així com també l'estil i el caràcter del seu procedir quotidià.

1. Missió

La missió que la Fundació Pere Tarrés es proposa és la promoció de la persona en tot allò que contribueixi a la seva plena realització en dignitat, des d'una tasca educativa que ajudi a ser persones en plenitud, especialment en l'educació en el lleure i en l'acció social amb col·lectius amb necessitats específiques o amb els més desfavorits. Aquesta missió està fonamentada en els valors evangèlics de l'humanisme cristià.

Per tal d'acomplir aquesta missió, i en consonància amb ella, la Fundació Pere Tarrés s'estableix com una Fundació sense ànim de lucre, amb una finalitat benèfica social, en el sector de l'educació, la cultura i l'acció social, segons els principis que es recullen en aquest ideari.

1.1. Formació dels infants i joves

L'educació com a ajut al desenvolupament de totes les potencialitats de la persona vers la seva plena realització és un procés que ens acompanya des del naixement fins a la mort. L'ésser humà conserva al llarg de tota la seva vida la capacitat de desenvolupar-se i de canviar, malgrat els condicionaments de tot ordre que rep.

A més de l'escola i la família hi ha altres institucions dedicades a la formació dels éssers humans. En aquest sentit, l'educació en el lleure, en general, i els centres d'esplai com a institucions centrals d'aquesta educació, han esdevingut un tercer espai formatiu en el marc d'allò que anomenem "educació no formal". Aquestes institucions que s'ocupen del creixement d'infants i joves en el seu lleure són molt significatives a la vida social i educativa.

Forma part de la missió de la Fundació Pere Tarrés assegurar aquesta intervenció educativa amb els joves des d'una perspectiva evangelitzadora, ja sigui mitjançant l'acció directa, la formació d'educadors o l'impuls i la promoció de la intervenció socioeducativa.

1.2. Educar al llarg de la vida per a una cultura integral

La cultura ens permet orientar-nos en el món i en la societat, és el fonament per pensar els valors i pensar-nos a nosaltres mateixos en aquests valors. A través de la cultura “discriminem valors i prenem opcions. A través de la cultura la persona s'expressa, pren consciència d'ella mateixa, es reconeix com a projecte inacabat, posa en qüestió les seves pròpies realitzacions, cerca incansablement noves significacions i crea obres que la transcendeixen”⁵. La cultura ens fa persones més lliures, crítiques i èticament compromeses⁶.

És en aquest sentit que la cultura vertebrava les persones i els pobles. Tota educació ha d'orientar-se vers una cultura integral que abasti l'estructura de tota la persona humana, incloses la dimensió espiritual i la religiosa.

El compromís de la Fundació Pere Tarrés amb la persona ens impulsa a no limitar l'acció formativa només a la franja d'edat juvenil sinó a projectar-la, segons les necessitats de cada moment, al llarg de tota la vida de les persones.

1.3 Promoure el desenvolupament comunitari

El desenvolupament de la nostra societat i de tots els pobles del món ha de tenir la persona com a principi i com a fi. Aquest desenvolupament només serà integral si contemplem en profunditat la dimensió cultural i la participació en la comunitat.

La missió educativa i cultural de la Fundació Pere Tarrés es concreta i s'insereix en el territori del desenvolupament comunitari, per la qual cosa és també missió seva afavorir la participació, entenent que no es tracta d'intervenir “en” o “sobre” els grups i les comunitats sinó “des de” els propis col·lectius.

Per afavorir aquesta dinàmica participativa la Fundació Pere Tarrés privilegia el treball des del voluntariat, des de la vida associativa i la iniciativa social.

2. Fonaments: principis i valors

Tota acció educativa s'orienta a partir d'una concepció de la persona. Així, acomplir la missió social i educativa de la Fundació Pere Tarrés implica fer nostre el principi de dignitat de la persona humana tal com ens el presenta la fecunda tradició del humanisme i del personalisme cristians.

La nostra acció ha d'estar inspirada en els principis i valors que arrenquen d'aquest principi i que es projecten també en l'ordenament de la vida social a la llum de la doctrina social de l'Església i del pensament social i cultural cristià.

2.1. Arrelament evangèlic i pertinença eclesial

A) *Centralitat de Crist i l'Evangelí*. La nostra tasca s'inspira en l'Evangelí i vol ser fidel al seu missatge fent-lo arribar al nostre temps, al nostre poble i a la nostra cultura.

La descoberta de Jesús és essencial per viure l'Evangelí. Ens comprometem a possibilitar l'encontre amb Jesús a les noves generacions i a procurar una nova orientació des de l'evangelí en la vida de les persones, en la societat i en la cultura.

B) *Pertinença eclesial*: diocesaneïtat i catolicitat. L'Església és el lloc de trobada amb el Senyor. Ens sentim en comunió amb l'Església Universal, i amb una especial vocació de diocesaneïtat i parroquialitat com a formes pastorals que no fan selecció de persones i aprofiten totes “les pedres vives”, sense rebutjar-ne cap⁷.

C) *Finalitat apostòlica, sentit de missió i voluntat pastoral*. Assumim com a pròpia la finalitat apostòlica de l'Església. El treball de la Fundació Pere Tarrés té una ubicació pastoral de caràcter missioner a través de l'acollida i l'encontre amb els joves i amb la societat en general. La presència i l'acció de la Fundació Pere Tarrés vol ser una presència d'Església, especialment en terrenys fronterers i amb col·lectius sovint allunyats d'aquesta.

D) *Identitat laïcal*. La Fundació Pere Tarrés és una entitat laïcal dirigida per seglars que possibilita la presència i la missió dels cristians laics –i, per tant, de l'Església– en la vida pública⁸.

2.2. Dignitat de la persona humana

A) *La persona com a fi*. La persona té dignitat. La persona és sempre un fi en si mateixa i mai no pot ser convertida en mitjà per a cap altre fi. La persona comporta la seva condició d'ésser lliure i responsable, singular i irrepetible, obert a l'"altre" i obert a la transcendència, cridat a una relació i diàleg amb Déu.

B) *L'educació com a personalització*. L'educació té una dimensió socialitzadora, però el seu sentit més radical és l'ajut al ple desenvolupament de cada persona com a ésser lliure, singular i irrepetible. L'educació és personalització, la qual cosa implica l'atenció a la persona en la seva totalitat, la cura integral de les seves dimensions, vocacions i capacitats.

Cadascú com a subjecte ha d'ésser el principal protagonista del procés educatiu. La funció educativa és l'estímul i és l'ajut, des de la confiança, el respecte i l'amor a cada persona.

C) *Primacia de l'ètica i la responsabilitat personal.* Entendre la persona com a ésser lliure la fa responsable dels seus actes. L'educació alliberadora implica promoure la veritable llibertat: la capacitat de prendre decisions amb consciència, malgrat els condicionaments de l'herència, de l'aprenentatge i de l'entorn. Des d'aquesta perspectiva la dimensió moral o ètica de l'educació (la consciència moral, les actituds ètiques i els valors de referència) té una preeminència sobre altres dimensions, ja que és precisament la dimensió moral que les articula i les vertebrava.

D) *Vocació transcendent.* La persona s'obre vers el desconegut, sobre allò diferent del que està al seu abast, s'obre a la pregunta pel sentit de la seva existència personal, pel sentit del món i pel sentit de l'univers. Afirmem que la persona és un ésser que, intrínsecament, posseeix una vocació vers la transcendència. Des de l'arrel cristiana que fonamenta la Fundació Pere Tarrés, "la transcendència no significa quelcom abstracte i llunyà, com podria ser, per exemple, una força còsmica impersonal, sinó Déu que ens estima amb un amor totalment personal. La humanitat de Jesús és, com professem els cristians, la mediació plena i definitiva de Déu, gràcies a la qual Déu ha posat en nosaltres la seva imatge i ha volgut participar en el nostre destí. En Jesús, Déu i l'home han esdevingut radicalment propers, tant, que ambdós són en Jesús una mateixa realitat personal, única i irrepetible"⁹. Per tant, no estaríem donant resposta a l'exigència de creixement integral de la persona si no contempléssim la importància d'educar la dimensió espiritual.

Amb respecte a la llibertat religiosa de cada persona, tal com el mateix Concili Vaticà II demana, assumim la funció evangelitzadora que implica la missió social i pedagògica de la Fundació Pere Tarrés des del testimoni i, també, mitjançant l'oportunitat de l'anunci explícit en les circumstàncies adients.

E) *L'amor.* La persona no pot viure sense estimar ni sense sentir-se estimada. La persona "resulta per a si mateixa un ésser incomprensible, la seva vida està mancada de sentit si no se li revela l'amor, si no es troba amb l'amor, si no l'experimenta i el fa seu, si no en participa vivament. Per això, precisament, Crist Redemptor revela plenament l'home al mateix home"¹⁰. L'amor es manifesta en la gratuïtat de l'acollida, l'estima i el respecte per la dignitat i la manera de ser de cada persona i el servei incondicional als altres, així com en la solidaritat i en la responsabilitat assumida en la promoció plena de la persona.

F) *La llibertat.* Afirmat el caràcter lliure de la persona humana, cal recordar també la llibertat com a horitzó o com a fita progressiva vers la qual ha de caminar la col·lectivitat humana. Per això, la Fundació es compromet a treballar per la llibertat des de la perspectiva social i política, de tal manera que aquest dret fonamental de la persona pugui ser expressat i viscut amb creativitat i responsabilitat a través d'iniciatives individuals o col·lectives.

G) *La veritat.* Com a cristians creiem que la veritat existeix i que s'ha revelat a l'home per mil camins, i d'una manera plena en la persona de Jesucrist. Tanmateix ningú no pot pretendre posseir la veritat absoluta, i les dificultats per assolir la veritat no han de comportar la seva negació. Tot i reconèixer que la veritat no pot ser assolida per la persona únicament amb les seves forces, cal generar en el seu cor el desig de cercar-la i de restar-hi obert per tal que se li faci present. Per això la Fundació treballarà per imprimir en la persona un sentit de confiança en què, amb l'ajut de Déu, la seva raó pot atènyer, des de la fe i l'amor, la veritat sobre Déu, sobre l'home i sobre el món.

H) *La justícia.* La dignitat de la persona i els valors assumits per la Fundació ens exigeixen un compromís total amb la justícia, en totes les seves dimensions (social, política, econòmica). Això comporta una actitud inconformista amb les causes d'exclusió i transgressió dels drets fonamentals de la persona i una implicació activa en la modificació d'aquesta realitat. Aquest compromís ineludible s'expressa en la nostra opció preferencial pels col·lectius més desafavorits, per aquelles persones que no tenen cobertes les necessitats bàsiques de supervivència, d'educació i de cultura, o no disposen de veu, de capacitat de participació ni decisió en la vida col·lectiva.

I) *La pau.* Entenem la pau com una forma d'articular, sense violència, les relacions humanes en els diferents nivells —duals, grupals, nacionals, estatals, internacionals—, i com una forma de resoldre el conflicte, que és una realitat inherent a la diversitat i pluralitat de persones, idees i interessos. Defensem la pau com a construcció progressiva de formes de relació i estructuració social que respectin la llibertat de cadascú, promoguin la justícia per a tots, estiguin obertes a la veritat per damunt dels interessos particulars i siguin presidides per l'amor.

2.3. Catalanitat

A) *Arrelament nacional.* Assumim l'ensenyament dels bisbes en la carta pastoral Arrels cristianes de Catalunya, comproment-nos amb els drets que com a poble i cultura tenim, i amb la voluntat de treballar per a la germanor universal des de la nostra condició de catalans.

B) *Llengua, tradició i cultura.* El català com a llengua pròpia de Catalunya és també la llengua habitual d'ús de la Fundació i de totes les seves activitats en territori de parla catalana. La Fundació viu la catalanitat oberta a altres cultures, amb un respecte especial per a les tradicions, llengües i formes d'expressió pròpies dels ciutadans immigrants a la nostra terra. La Fundació Pere Tarrés, quan realitza activitats en altres comunitats culturals, ho fa des del respecte i arrelament als trets propis de cada poble.

2.4. La vida social, econòmica i política al servei de la persona

La dignitat de la persona i els valors que hem proclamat cal projectar-los en tots els àmbits de la vida social. El pensament social cristià i la doctrina social de l'Església ens forneixen d'orientacions per assolir aquesta millora. Es tracta d'un conjunt de valors i actituds que poden il·luminar totes les formes de relació i vida social des de les relacions personals fins a la política entesa com a servei i exercici de la caritat, és a dir, de l'amor al proïsme.

- A) *Participació, diàleg i consens social.* Les persones són interdependents, per la qual cosa el món social no pot deixar-ne cap de banda. Cal possibilitar i afavorir la participació activa de tots en la comunitat humana. El diàleg en les seves diferents formes ha de ser un instrument bàsic de tota construcció social. El consens, el més ampli possible, com a mitjà de presa de decisions, ha de ser valorat com a més enriquidor que la pura aplicació mecànica del joc entre minories i majories.
- B) *Primacia de la societat civil i dels grups intermedis.* El veritable exercici de la participació necessita d'estructures intermèdies entre l'individu i l'estat. Són les persones com a ciutadans, i no l'Estat, el subjecte i el terme de la vida política. Per això cal valorar també el paper social de les famílies i de les entitats d'iniciativa social i respectar el principi de subsidiarietat¹¹.
- C) *Economia social de mercat.* L'economia de mercat és un factor necessari de progrés econòmic, però cal no oblidar que l'objectiu fonamental del desenvolupament econòmic és servir la persona¹². Cal defensar alhora el valor i la primacia del treball i el valor de l'empresa com a expressió de la llibertat, de la iniciativa, de la creativitat i de la responsabilitat. El valor de la participació ha d'estar present també en el món socioeconòmic. La vida econòmica no pot oblidar que el destí comú dels béns són tots els homes i les dones de la terra. Tant els d'un mateix país com aquells més allunyats. En aquest sentit, cal esforçar-se per eliminar les enormes desigualtats econòmiques i socials.
- D) *Solidaritat i voluntariat.* El reconeixement de pertànyer a una única comunitat d'éssers humans ens ha de moure a la solidaritat com a actitud d'obertura, cooperació, compassió i ajut a l'altre. Una forma privilegiada de participació activa en la vida de la col·lectivitat i expressió de la solidaritat és l'acció voluntària en el si d'entitats socials.
- E) *Els drets humans.* En el camí d'assolir uns principis ètics comuns a tota la humanitat, per sobre de les diferències culturals, religioses o d'altra mena, la promulgació universal dels drets humans és una fita important que ens interpel·la en la seva promoció i defensa com a exercici real i no tant sols com a intenció. Als cristians, a més d'aquesta exigència ètica, ens empeny la convicció que la persona és feta a imatge de Déu, i que darrera de cada persona hi ha la imatge de Jesús.

- F) *Els drets socials.* Un avenç real de l'exercici dels drets humans a escala mundial s'ha produït en els drets civils i polítics (drets individuals o de primera generació), però on els dèficits són més greus és en l'àmbit dels anomenats drets socials, culturals i de participació (drets de segona generació). Cal promoure les polítiques actives que facin realitzables aquests drets: al treball, a l'habitatge, a l'accés a la cultura, a l'educació, a la promoció de la salut, etc.
- G) *Els drets dels pobles.* Els drets humans tenen la seva correlació en els drets dels pobles. Des de la nostra identitat nacional som sensibles al dret elemental de cada poble a decidir el seu futur i el dret també al seu desenvolupament social, econòmic i cultural. Alhora, des del caràcter catòlic (universal) de la nostra institució sentim de manera especial la crida a constituir la germanor universal.
- H) *La consciència ecològica.* La consciència ecològica ens recorda la nostra vinculació a la terra i al cosmos i ens obre a nous valors i introdueix nous criteris, sintetitzats en la idea de sostenibilitat en el nostre desenvolupament. A més, prendre consciència del cosmos com a creació de Déu ha de desvetllar noves actituds de respecte i contemplació.

3. Caràcter i estil de la Fundació

Una institució que vol ser fonamentalment educadora ha de ser un reflex, encara que limitat, dels principis que la inspiren i dels valors que defensa. Aquest testimoni s'ha de reflectir en la tasca pròpia de la seva missió, però també cal que ens identifiqui el caràcter i l'estil de treball propis de la Fundació Pere Tarrés.

El caràcter també està definit per unes actituds que han de marcar les relacions humanes internes i externes, tant les de caràcter més institucional i professional com les més personals en el si de la FPT. Amb aquestes actituds es pretén que la relació entre cadascú i la FPT sigui una experiència el més positiva i enriquidora possible per a totes les persones, així com salvaguardar el bé comú que suposa la Fundació i l'assoliment de les seves finalitats.

3.1. Voluntat de servei.

La Fundació Pere Tarrés no és una finalitat en ella mateixa, existeix per a servir els altres en el seu camp de missió. Servir no és només desenvolupar una activitat determinada, sinó viure un esperit d'atenció a les necessitats i de disponibilitat per generar respostes a aquestes necessitats. Aquesta actitud bàsica de servei la concretem en els següents trets:

- A) *Accessibilitat, acolliment i integració.* Facilem al màxim l'accés a qualsevol ciutadà o ciutadana als nostres serveis i activitats en el si de la nostra societat. Això implica evitar formes d'exclusió (econòmica, cultural...) i comunicar de manera àmplia a la societat què som i què fem. Per accentuar encara més

l'accessibilitat, establim mecanismes de discriminació positiva mitjançant beques, reserves de places... o altres formes compensatòries dels dèficits que puguin sofrir determinats destinataris dels nostres serveis.

Tota persona mereix l'acolliment per part de la Fundació Pere Tarrés i, a partir d'aquest acolliment, l'atenció personal que d'acord amb la nostra missió puguem donar i que contribueixi al seu creixement.

La Fundació Pere Tarrés cerca en cada cas la millor forma d'integració de les persones que hi col·laboren, per tal que tothom visqui la seva pertinença i se senti promogut a la participació activa en el si de la Fundació o de les seves activitats.

- B) *L'actitud positiva envers les persones i l'esperit de superació personal.* Les relacions funcionals en l'àmbit de les responsabilitats o tasques de cadascú han d'estar orientades, d'una banda, per l'actitud positiva envers l'altre (donar confiança, estimular positivament, elogiar els petits èxits, donar temps, facilitar eines d'aprenentatge...) i, d'altra banda, per l'esperit de superació personal estimulat per la promoció interna.
- C) *Responsabilitat mútua en la missió i cooperació interna per a objectius comuns.* La Fundació Pere Tarrés treballa en processos complexos com son, per exemple, la producció de serveis per a les persones. El bon desenvolupament de la seva activitat depèn de la bona coordinació de funcions i persones molt diverses. Abordem aquesta coordinació des de la consciència de responsabilitat mútua i compartida. Per això cal treballar sempre l'esperit de cooperació i el sentit unitari de les finalitats i la missió de la FPT, malgrat l'especificitat dels diferents àmbits i seccions i els objectius més específics de les seves unitats funcionals.

Les sinergies entre les diferents tasques interdependents o interrelacionades i entre les diferents persones és un valor de la FPT.

- D) *Cooperació amb altres institucions.* Aquest sentit cooperatiu en el si de la Fundació Pere Tarrés també el volem traslladar fora, en relació amb altres institucions. Assumim el goig i el deure de cooperar amb aquelles entitats amb qui ens podem ajudar mútuament en el desenvolupament de les respectives missions, especialment amb aquelles més pròximes per fonaments, principis i tarannà.

3.2. Professionalitat, vocació i implicació personal.

L'actitud de servei no seria res sinó s'encarnés en cada persona que col·labora en les tasques de la Fundació Pere Tarrés. Valorem, per tant, la implicació personal en la tasca pròpia i en la del conjunt de la Fundació de tots els seus col·laboradors. Aspiram que la col·laboració amb la Fundació Pere Tarrés, ja sigui per la tasca desenvolupada o per les finalitats de l'acció en què es participa, s'adeqüi a la vocació de cadascú. Estimulem, doncs, el sentit de la professionalitat (execució responsable de les tasques encomanades, valoració de la feina ben feta...) en tots els col·laboradors de la Fundació.

- A) *Austeritat.* Des de la consciència de la limitació dels recursos disponibles i davant les immenses necessitats a cobrir, fixem l'austeritat com a criteri. Es tracta de fer possible la nostra tasca, i de fer les coses amb els recursos necessaris i adients, però sense malbarataments i assegurant un nivell bàsic de qualitat, cercant un equilibri sostenible entre quantitat i qualitat.
- B) *Qualitat i innovació.* Cal que els serveis que ofereix la Fundació Pere Tarrés siguin:
- (a) coherents amb els principis que es defensen;
  - (b) eficaços respecte els objectius que es proposen;
  - (c) eficients respecte els recursos emprats;
  - (d) generadors de satisfacció en l'usuari;
  - (e) atents a la recerca per tal de millorar-los.
- La mateixa Fundació Pere Tarrés és una institució en situació d'aprenentatge continu, amb actitud de recerca constant de la qualitat i d'anticipació als canvis, que vol oferir respostes innovadores a les noves necessitats que vagin sorgint en els terrenys propis de la nostra missió.
- C) *Dignitat i cura de l'estètica.* En l'acció educativa, el fons i la forma, els continguts i la metodologia, no són dissociables i tractables de manera independent. Al mateix temps que tenim presents totes les dimensions del pensar, sentir i obrar humans, reconeixem la importància de la dimensió estètica. Procurar la bellesa i tenir cura dels aspectes estètics no és un luxe, sinó que forma part del respecte a la dignitat humana i al dret a una vida plena per a tothom. D'això es deriva un cert gust estètic en les activitats, en les publicacions, en els edificis, etc.
- D) *Informació i comunicació oberta.* Com a parts integrants d'un teixit social amb el qual volem interactuar, sempre mantenim camins oberts de comunicació amb el nostre entorn.

Així mateix, en exercici de la responsabilitat social que assumim amb la nostra acció, també assumim el deure d'informar amb claredat dels propòsits i de l'activitat de la Fundació Pere Tarrés.

¹ *Directori pastoral per als centres d'esplai cristians. Document aprovat pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. Novembre de 1991. Editorial Claret, 1993.*

² *Els laics cristians, Església en el món. Document de la Conferència Episcopal Espanyola. Editorial Claret, 1992.*

³ *Orientacions sobre la pastoral de joventut. Document de la Conferència Episcopal Espanyola. Novembre de 1991. Editorial Claret, 1992.*

⁴ *Concili provincial tarraconense 1995: Resolucions Editorial Claret. Juny 1996.*

⁵ *UNESCO. Declaració de Mèxic sobre les Polítiques Culturals. 1982.*

⁶ *Concili Ecumènic Vaticà II. Constitució Pastoral de l'Església en el Món Contemporani (Gaudium et Spes).*

⁷ 1P 2,5

⁸ *Els laics cristians, església en el món i orientacions sobre la pastoral de joventut. Conferència Episcopal Espanyola. Editorial Claret: Barcelona, 1992.*

⁹ *Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians. Document aprovat pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, 1991.*

¹⁰ *Joan Pau II. Carta encíclica "Redemptor hominis", núm. 25.*

¹¹ *Per a la participació en la vida política de Catalunya i la seva renovació. Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació. Barcelona, 1997.*

¹² *Concili Ecumènic Vaticà II. Constitució Pastoral de l'Església en el Món Contemporani (Gaudium et Spes). Editorial Claret: Barcelona, 1993.*

Llibrets Fundació Pere Tarrés

1. Estatuts de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, juny 2011.
2. Ideari de la Fundació Pere Tarrés, 5a edició, juny 2011.
3. Ideario de la Fundación Pere Tarrés, 1ª edición, febrero 2004.
4. Benvinguts a la Fundació Pere Tarrés. Criteris organitzatius dels equips humans, 1a edició, gener 2002.
5. 1er Pla estratègic institucional de la Fundació Pere Tarrés 2001-2005, 1a edició, febrer 2001.
6. Criteris d'ús de l'equipament informàtic de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, gener 2008.
7. Protocol de signatures i criteris de compres de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, gener 2008.
8. Descentralització de les funcions transversals, 1a edició, juny 2002.
9. Principis generals sobre els equips humans, i criteris per als responsables d'equips humans de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, febrer 2004.
10. Pla de mitjans de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, desembre 2006.
11. Manual de comunicació en situació de crisi de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, febrer 2007.
12. 2on Pla estratègic institucional de la Fundació Pere Tarrés, 2003 - 2006, 1a edició, novembre 2003.
13. Codi ètic de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, octubre 2006.
14. Criteris sobre formació interna de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, febrer 2006.
15. Manual d'estil de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, octubre 2000.
16. 3r Pla estratègic institucional de la Fundació Pere Tarrés, 2a edició, novembre 2007.
17. Pla director de recerca de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, abril 2008.
18. Pla d'acció a partir de l'estudi de marca de la Fundació Pere Tarrés, 1a edició, desembre 2009.
19. Voluntat d'acció social de la Fundació Pere Tarres, 1a edició, abril 2010
20. Reglament de Règim Interior de la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés. 1a edició, maig 2011

